

БЪЛГАРСКА СБИРКА

153

Два реда хора, два разни разговора.*)

(Епизодъ отъ първата пѣсень на единъ епосъ).

П. П. Славейковъ.

- Между това, оттамъ, редътъ кждѣто вторъ
 Се бѣше насъбралъ, поволень разговоръ *сега се похваля*
 Се више ~~за~~ *за* часъ прѣкжеванъ, пакъ подлавянтъ,
 Ту бързъ, и хвърковатъ, ту сплетенъ, тихъ и бавенъ.
 Тукъ бѣхъ сѣднали по-младигѣ на врѣсть,
 По-отборни момци, извити окол'врѣсть
 410 Най-стария отъ тѣхъ — векилъ *Вълканъ Гошана:*
Иванъ Костурката и Дѣйо Дели-Бана,
Захарий Влайковъ, Ворчо, Дрина и Върбанъ
Отъ Мечка. Тамъ при тѣхъ застана и *Първанъ,*
 По прозвище *Хъшлакъ,* — съ дебелъ резецъ на чело
 И вѣжди свѣсени. Въвъ нѣкакво си дѣло
 Заплетенъ нѣкога, той бащиний си прагъ
 Напустилъ, въ чужбинѣ завѣнъ, не милъ не драгъ
 Се скиталъ тукъ и тамъ и, чакъ подиръ години
 Завършилъ, заживѣлъ при свои и роднини —
 420 И съ прозвище *Хъшлакъ* нареченъ за това.
 За него изъ града се носеше мѣлва,
 Че съ Панайота е тършувалъ по Балкана,
 И не току веднѣжъ, че тазъ на чело рана
 Оттамъ ъ носи той... Едничкъ само знай
 За тия работи Бѣлина, но ги тай

Читателтъ ще прочете съ услада продължението и края на епизода изъ първата пѣсень на единъ епосъ, който ни дава младийтъ и талантливъ нашъ поетъ П. Славейковъ. Ний имахми на рѣка цѣлата първа пѣсень отъ този епосъ, названа сполучено *Кървава пѣсень* и ще ъ дадемъ изъ-цѣло на нашитѣ читатели въ една отъ слѣднитѣ си книжки.

Бѣл. на Редакцията.